

Tid, forsaavidt jeg da maatte være paa denne Plads, at fremkomme med Forslag om en ny Bevilling. — De øvrige Forslag til Udgifts-siden ere, saavidt jeg skjønner, alle stillede af mig selv og tilstrækkeligt motiverede af den ærede Ordfører. Det sidste af dem, det under Nr. 74, er kun en Redaction, der, saa at sige, reas-sumerer den hele Sag fra det Dieblis, den kom frem, nemlig ved Tillægsbevillingsloven for 1860—61. — Med Hensyn til Indtægts-siden ville ærede Medlemmer ligeledes see, at de fleste Ændringsforslag ere stillede af Ministeriet, og den Motivering, jeg kan give, og som de behøve, vil findes i Udvalgets Betænkning, hvorfor jeg ikke skal opholde mig videre ved dem. Der er kun een Post, som er tilføjet af Udvalget, nemlig Forslaget under Nr. 7: „Afskillige Subtægter fra de forhen til Hertugdømmet Slesvig hørende Districter 1,000 Rd.“, et Forslag, jeg finder hensigtsmæssigt, idet det naturligtvis efter den Erfaring, man har havt om disse Districters Stilling, maa indrømmes, at der kan komme Indtægter, som ikke lade sig henføre under nogen af de Conti, jeg har tilladt mig at opføre; jeg skal derfor erklære mig enig i Udvalgets Postering af denne Sum. — Jeg tilstaaer, at jeg er i nogen Forlegenhed med Hensyn til Forslaget under Nr. 9 af Udvalgets Mindretal, siden Ingen af dette Mindretal har fundet Anledning til nærmere at motivere det, og jeg kan derfor maaffee paa dette Stadium af Sagen indstrænke mig til paa Regjeringens Vegne at erklære, at Forslaget er af den Vefflaffenhed, at man ikke er istand til at modtage det.

B. M. Hansen: Da Ingen har taget Ordet for Forslaget under Nr. 9 af Udvalgets Mindretal, og jeg tør antage, at dette bestaaer af et Medlem, som er fraværende paa Grund af Sygdom (Tscherning), skal jeg dog sige et Par Ord angaaende dette Forslag. Det forekommer mig, at det burde være ufornuødent at indsætte en saadan Bestemmelse, som her foreslaaes tilføjet i § 6, thi efter Alt, hvad der

lovligt foreligger, efter hele Indholdet af Grundloven af 18de November 1863 og efter, hvad der ogsaa er lovligt med Hensyn til de hidtilværende saakaldte særlige Anliggender, maa det bestaaende Forhold opfattes aldeles, som Tilføiningen lyder; men paa den anden Side maa det indrømmes, at vi befinde os i saa forunderlige selvomødsigende Forhold, at Forslaget derved bliver nødvendigt. De Forhold, hvorunder vi leve, ere saaledes, at de staae aldeles i Strid med Ordene i Grundloven af 18de November 1863 med Hensyn til det, vi endnu kalde Fællessager, og den Tilføining, her er foreslaaet til Finantslovens § 6, gaaer kun ud paa yderligere at sikke, hvad Grundloven af 18de November 1863 ligefrem byder igjennem sin Ordlyd i de forskjellige Paragrapher. Nødvendigheden for, at dette Forslag er stillet og efter min Formening ogsaa bør vedtages, ligger altsaa i, at vi ere komne til aldeles fuldstændigt at afvige fra Grundloven af 18de November 1863, at vi med Hensyn til Bevillingen af Penge gaae aldeles udenfor de Bestemmelser, der ere trufne i Grundloven af 18de November 1863, og det er til Sikkring mod en saadan Fremgangsmaade, der ikke finder Medhold i Fællessforfatningen, at dette Forslag maa vedtages. Jeg maa altsaa anbefale Forslaget, og jeg agter at stemme derfor.

Finantsministeren: Det forekommer mig dog, at netop Hensynet til de Forhold, hvorunder vi befinde os, maa være den største Anbefaling til ikke at vedtage dette Forslag. Efter det Standpunkt, Regjeringen indtager i Forfatningsagen — og dette Forslag er slet ikke Andet end en Hilsen fra Forfatningsforhandlingerne — maa den paa det Bestemteste modsætte sig, at det vedtages. Regjeringen staaer fremdeles paa det Standpunkt, hvorpaa den hidtil har staaet, nemlig Overeenskomstens, og denne Overeenskomst bør nu, idetmindste for dette Things Vedkommende, anses for at være en fulbendt Kjendsgjerning; men det forekommer os, at der til en lojal Opfattelse af